

de har været der, må jeg blot sige, at lønnen altså er udbetalt, for det er målt på lønsom, på antal årsværk.

Kl. 15.05

Ellers må der være tale om, at man har brugt lønpengene på anden vis end til ansatte, og det tror jeg ikke er tilfældet. Det er det, man har afholdt af lønudgifter omregnet til årsværk, og det er altså mere, end vi regnede med.

Det, man måske burde se lidt mere alvorligt på med hensyn til ledigheden, er, at den rammer den private sektor, altså det, der skal finansiere alt det, vi gerne vil gøre for hinanden. Der ved vi godt, at hvis man kan bidrage med noget fra lovgiverside, så er det at fjerne nogle af de byrder, der er med til at gøre det svært at drive privat virksomhed. Det, der gør at det er svært at håndtere konkurrenceforløbet.

Men også her kan vi glæde os over, hvis vi skal glæde os, og det har man vel lov til, at Danmark har været i stand til at blive mindre berørt af den globale nedtur især efter 11. september. Vi har været i stand til at opretholde en rimelig høj beskæftigelse også i den private sektor i forhold til det, vi har set i landene omkring os. Det kan vi glæde os over, selv om det, som det er sagt tidligere gentagne gange, ikke er til trøst for nogen af de ledige. De vil spørge, hvad vi egentlig vil gøre, for at de kommer i arbejde.

Når man så går over til det finanspolitiske element og spørger, hvad vi kan gøre over finanspolitikken, så er det sådan, at man ikke kan regulere finanspolitikken over night ved løbende reguleringer måned for måned eller kvartal for kvartal.

Det, der skjuler sig bag tallene, er jo, at vi normalt har 250.000 nedlæggelser af stillinger om året, så man vil hele tiden kunne tage en branche ud, en virksomhed ud og sige: Der er forsvundet nogle stillinger, hvad vil I gøre ved det?

Det er det, der i virkeligheden reguleres under den langsomme, stadige strukturomlægning på det private arbejdsmarked: at der nedlægges stillinger, og der oprettes stillinger. Cirka en kvart million nedlægges om året. Måske lidt mere end en kvart million oprettes. Konkurrenceforløbet gør så, at det er lidt mindre.

Opgaven er altså af en anden art, nemlig at sikre, hvordan perspektivet ser ud. Tror vi, at det er permanent, eller tror vi, når vi ser fremad, at konjunkturerne vender igen? Hvis man har den opfattelse, at det vender igen, skal man være meget varsom med at sætte noget i værk, som virker, efter at de er vendt, for så havner vi

lige der, hvor den tidligere regering jo i virkeligheden med rette argumenterede for faren ved overophedning ved 180.000 ledige, for det gjorde man rent faktisk. Hvordan håndterer man det?

Derfor er det vigtigt med varsomhed, når alle siger, at vi er meget tæt på kapacitetsgrænsen. Så må man prøve at finde nogle, der egentlig mener noget andet, men det er svært at finde faglige økonomer, der overhovedet mener noget andet, end at vi er meget tæt på kapacitetsgrænsen.

Så kan man lave strukturforbedringer for at øge kapaciteten. Men det er i virkeligheden her, ansvaret skal ligge, og jeg kan sige, at vi følger det meget tæt. Skulle det vise sig, at konjunkturerne afviger fra det forventede, så er vi selvfølgelig i stand til at gribe ind. Jeg vil blot sige, at den beskæftigelse, vi har lige nu og her er på nøjagtigt det niveau, som den tidligere regering i januar 2001 forudsatte ville være gældende for udviklingen frem mod 2010.

Så vil jeg sige til hr. Nicolai Wammen, at det gør debatten svær, når hr. Nicolai Wammen siger, at nu er der flere ledige, der er flere familier, der berøres af ledighed. Det gør debatten svær, for hr. Wammen må forstå forskellen mellem beskæftigelse og ledighed. Der er nemlig ikke flere, der er blevet ledige. Siden januar er der 4.000 færre ledige personer. Fra februar til marts er der lige knap 2.000 færre ledige personer.

Vi er nødt til at håndtere, hvad vi egentlig taler om, for at vi overhovedet forstår hinanden. Ledigheden i antal personer falder måned for måned. Faldet er bare ikke stort nok. Det er det, man viser, når man går ud til den sæsonkorrigerede ledighed. Så skulle faldet gerne have været endnu større.

Men det er forkert, når man går ud og siger, at man i dag møder flere, der er ledige, end man mødte i går, for sådan er det ikke, men det fald, der burde være efter den tid, vi er i, altså sæsonkorrigeret, burde egentlig være større.

Alle ved jo, at man skal være overordentlig varsom med at lempe finanspolitikken yderligere. Det er ikke af hensyn til statens finanser, altså fordi statens kassebeholdning ikke er stor nok til at lempe finanspolitikken, nej, det er på grund af den effekt, det vil have på markedet. F.eks. kan man komme til at opleve, at renten stiger, dvs. at man har valgt mellem at have en forsvarlig finanspolitik eller en mindre forsvarlig finanspolitik, således at det er pengepolitikken, der må rette op, altså at renten må stige. Og hvem er ta-